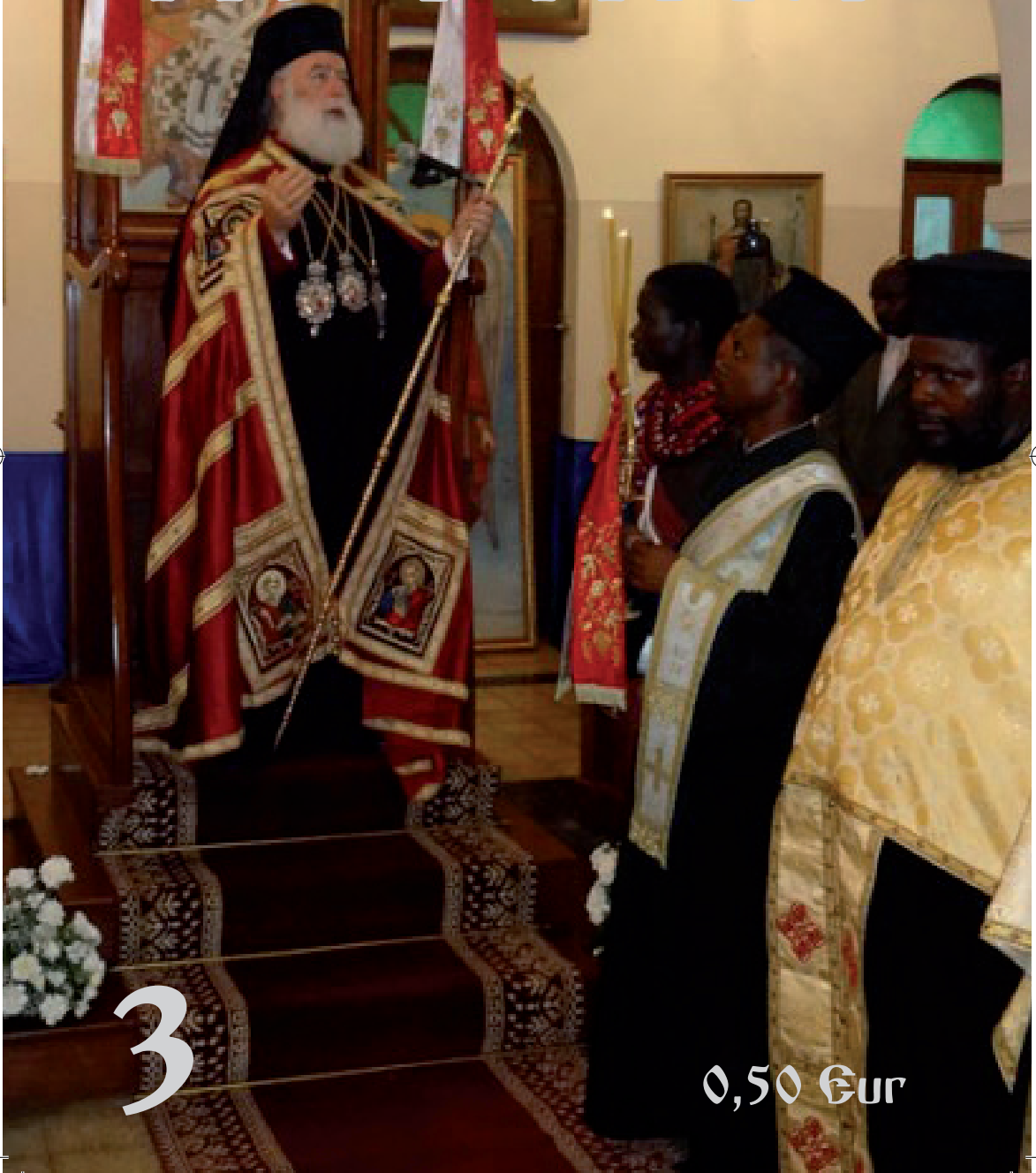

ИСТИНА

3

0,50 €

OBSAH

*Vzkresenje Lazara
Bocpecehue Лазара*

- 3 Patriarcha Theodoros II.
- 3 Výpočet dátumu Voskresenja
- 4 Blahodatnýj ohň
- 5 Správy zo sveta
- 6 Svätý Arsenios
- 9 Ikona Božej Matky
- 10 Zdranlivosť
- 12 Kráľu môj a Bože môj 8.
- 14 Nikolaj Velimirovič
- 14 Cirkevní rozkol
- 15 Detská stránka
- 19 Možnosti štúdia na PBF
- 20 Otázky a odpovede
- 22 Poučenia
- 24 Myropomazanie
- 25 Príbeh o troch mníchoch
- 26 Dobré myšlienky
- 28 Prečo existuje zlo
- 29 Pozvánka
- 30 O viere
- 30 Pozvánka
- 31 Duchovné stretnutie

**Kúpou tohto časopisu podporujete pravoslávnu mládež.
Ďakujeme štedrým darcom. Spasi Vás Hospodi!**

ISTINA - mesačník pravoslávnej mládeže, ročník XX./2015, **Vydáva:** Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, **IČO:** 17075947, www.bpm.orthodox.sk, **e-mail:** sefredaktor@istina.sk, **tel.:** 0915 779 606

Obálka: Antiochijský patriarcha Bartolomeos - Pravoslaviádka 2015

šéfredaktor: Miroslav Knap, **zástupkyňa šéfredaktora:** Nika Šoltýsová, **redaktori:** prot. Štefan Pružinský ml., prot. Peter Savčák, prot. Peter Soroka, jerej Miroslav Humenský, protodiakon Ján Husár, jerodiakon Alexander Haluška, čtec Marek Cicu, čtec Matúš Kostičák, čtec Ľuboš Savčák, čtec Miloš Surma, čtec Patrik Palasiewicz, čtec Daniel Omaska, Ioánn Haladej, Marcela Hvižďaková, Zuzana Sadilková, Juliána Polakovičová, Radka Baková, Silvia Knapová, Štefánia Šaková, Zuzana Petrovajová

pokladníčka: Veronika Zacková, **technickí redaktori:** neobsadené, **detská stránka:** Anička Feďová, Lenka Havajová, Ľudmila Šandalová, **redaktori pre distribúciu:** neobsadené, **korektúra:** prot. Peter Kormaník,

Vychádza 12-krát do roka. Ročný príspevok 6,00 €+ poštovné 5,00 €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu: Redakcia ISTINY, Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, Bayerova 8, 080 01 Prešov, prípadne na účet Istiny: 4008409298/7500.

Cirkevne schválené s blahoslavením vладыky Rastislava. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ISSN 1335-6739, Číslo indexu: EV 3633/09

Patriarcha Theodoros II.

aktuality

Patriarcha Theodoros II. (Nicholas Horeftakis) je nositeľom titulu „Patriarcha (Pápež) Alexandrie a celej Afriky.“ Narodil sa v roku 1954 na Kréte. Je absolventom cirkevnej školy v Aténach a má titul z Teologickej fakulty Aristotelovej univerzity v Tesalonikách. V roku 1990 bol vysvätený za biskupa cyrenského a bol menovaný zástupcom patriarchu Phartheniosa III. v Aténach. V roku 1997 bol menovaný Patriarchálnym vikárom Patriarchátu Alexandrie a

celej Afriky patriarchu Petra VII. a bol zvolený za metropolitu Kamerunu. Počas svojho pôsobenia postavil mnoho chrámov, škôl, nemocníc a diskrétno pomáha mnohým ľuďom.

Theodoros II. bol 9. októbra 2004 jednomyseľne zvolený za patriarchu (pápeža) Alexandrie a celej Afriky. Intronizácia sa konala 24. októbra 2004 v Chráme Zvestovania Presvätej Bohorodičke v Alexandrii za účasti mnohých hláv a zástupcov všetkých sesterských pravoslávnych cirkví, za účasti kultúrnych a politických vodcov Grécka a Egypta a tisícov kresťanov. Misijná činnosť, sladký a jemný charakter patriarchu sú dôvodom jeho obľúbenosti všetkých našich afrických bratov a sestier, ako aj Grékov a Arabov v Egypte a všetkých kresťanov Afriky.

Podľa diptychu Pravoslávnej cirkvi zastupuje druhé miesto medzi hlavami Pravoslávnej cirkvi vo svete.

Výpočet dátumu sviatkovania Voskresenija

Alexandria bola centrom vzdelanosti, a tu vznikol Júlianský kalendár, ktorý bol zavedený 46 rokov pred Christom. V prvých troch storočiach nebolo sviatkovanie Paschy jednotné. To sa prekonalo na 1. všeobecnom sneme v Nicei v roku 325, kde sa výpočet sviatkovania Christovho vzkriesenia presne určil a je platný dodnes. Odvtedy tento dátum vypočítava alexandrijský patriarcha a oznamuje to sesterským cirkvám. Pravosť tohto dátumu potvrdzuje schádzanie ohňa na Christovom hrobe v Jeruzleme.

Daj, Bože, aby sme raz pocítili blahodať jednoty spoločného sviatkovania Paschy Christovej našej miestnej Cirkvi s Alexandrijskou, Jeruzalemskou, Ruskou, Poľskou a ďalšími sesterskými Pravoslávnyimi cirkvami.

Redakcia časopisu Istina

Slava Isusu Christu!

Tak jak minulý rok, tak i toho roku, sme sa rozhodli priniesť Blahodatný ohiň na Slovensko, kotrýj bý mal zýjty v Jerusaľimi na Paschu Christovu, na Bilu sobotu 11. apríla 2015.

O piv noči z 11. na 12. apríla 2015 z mesta Satu Mare (Rumunsko), de priletet letadlo z Jerusaľima, vozmeme Blahodatný ohiň na Slovensko. Pídem smerom cez Slovenske Nove Misto, Trebišov, Michalivci, Vranov nad Topľov, Kručov, Stropkov, Olšavka až do Svidnika. Predpokladaný príchod do Stropkova je o 5:00 hodiny rano.

Všýtkých, kotrý mate zaujem o Blahodatný ohiň, môžete kontaktovaty Vašých otcov duchovných, abo na tel: 0903 910 331.

Ďakujeme, na slavu Božu!

S uctov Ján Dovičák

Nová správa o pravoslávnych monastiach v Spojených štátoch

Zhromaždenie kánonických pravoslávnych biskupov U.S.A. zverejnilo novú správu na svojej webovej stránke. Správa „Pravoslávne monastiarske spoločnosti Spojených štátov“ je výsledkom výskumu 70 a viac pravoslávnych monastierov v krajine. Podľa webovej stránky Assembly's site <http://www.assemblyofbishops.org/news/2015/assembly-publishes-new-report-on-monastic-communities>: v súčasnosti existuje viac ako 70 monastiarskych komunit v Spojených štátoch. Medzi nimi je markantná rozdielnosť, vrátane ich veľkosti, liturgickej praxe, otvorenosti voči návštevníkom a vzdelávacích programov. Výbor pre Monastiarske Komunity má za úlohu študovať a porovnávať Pravoslávne monastiarske spoločnosti v Spojených štátoch. A preto bola táto štúdia „Pravoslávne monastiarske spoločnosti“ určená ako prvý krok k tomuto cieľu. Zistenia tejto správy sú založené na výskume, ktorý bol vykonaný zo všetkých pravoslávnych monastiarskych spoločností v Spojených štátoch na konci roka 2013 a začiatkom roka 2014.

Zdroj: <http://myocn.net/new-report-published-orthodox-monasteries-united-states/>

Ruský pravoslávny patriarcha chce znížiť „desivo vysoký“ počet potratov

Tak ako demonstrácia proti potratom „aktivistami za život“ v U.S.A., vrátane pravoslávneho duchovenstva, tak aj prejav patriarchu moskovského a celej Rusi k ruským zákonodarcom sa dostal na titulky novín.

Moskva (tlač. agentúra Reuters)- Ruský pravoslávny patriarcha Kyrill vo štvrtok vyzval o značné zníženie „desivého počtu“ potratov, ktoré súvisia s odmietaním morálnych noriem západným svetom. „Predstava absolútneho uprednostňovania hodnoty slobodnej voľby a odmietnutia priority morálnych noriem sa stala pomaly explodujúcou bombou západnej civilizácie“, povedal vo svojom prejave k zákonodarcom. „Keby sa nám podarilo znížiť počet potratov aspoň o polovicu, nastal by stabilný a silný demografický rast.“ Populácia Ruska klesá od polovice 90-tych rokov, čo je spôsobené klesajúcou pôrodnosťou a priemernou dĺžkou života v chaose po páde Sovietskeho zväzu. V porovnaní s počtom 148,7 miliónov obyvateľov v roku 1991, dnes dosahuje počet obyvateľov Ruska 142,5 miliónov.

Kyrillova reč bola štátnymi médiami opísaná ako prvé adresovanie hlavy Ruskej pravoslávnej cirkvi Dume či dolnej komore parlamentu v modernom Rusku.

Zdroj: <http://myocn.net/russian-orthodox-patriarch-wants-cut-horrifyingly-high-abortion-rates/>

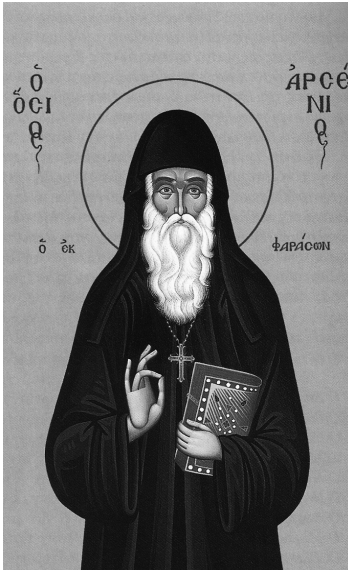
Spracovala: **Silvia Knapová**

Svätý Arsenios Kappadocký

životy svätých

Svätý Arsenios sa narodil okolo roku 1840 vo Fárase v Kappadokii. Jeho rodičia boli bohatí v cnostiach a skromní v materiálnych veciach. Mali dvoch synov, Vlása a Teodora (otca Arsénia), ktorí v detstve zostali sirotami. Starala sa o nich sestra ich matky, ktorá bývala vo Fárase.

Jedného dňa Vlások prehovoril mladšieho Teodora, aby šli na otcovské pole. Keď prechádzali cez bystrinu, voda strhla Teodora a Vlások s plačom prosil o pomoc svätého Juraja. Vtedy náhle vedľa seba zbadal Teodora, ktorý mu radostne povedal, že nejaký jazdec ako mních ho schytil z bystriny, vytiahol von a vyložil na koňa. Odvtedy Teodor hovoril, že aj on sa stane mníchom. Keď vyrástol, jeho teta ho poslala za vzdelaním do Nigdy a potom do Smyrny.

Mal asi dvadsaťšesť rokov, keď vstúpil do Flavianskeho monastiera Jána Krstiteľa, v ktorom bol podstrihnutý za mnícha a prijal mníšske meno Arsénios. Dlhو sa však netešil z ticha monastiera, pretože v tom čase veľmi potrebovali učiteľov a metropolita Paisij II. ho vysvätil za diakona a poslal do Fárasy, aby vzdelával opustené deti. Približne do tridsiatich rokov veku učil ako diakon. Potom bol v Kesárii vysvätený za kňaza s hodnosťou archimandritu a dostal požehnanie byť duchovníkom.

Duchovné pôsobenie otca Arsénia bolo už väčšie. Mal hojnú Božiu blahodať a uzdravoval duše i telá strápených ľudí. Kresťania prostredníctvom neho videli veľkú silu pravoslávnej viery. Keď k nemu prinášali chorých, aby sa nad nimi pomodlil, nikdy neskúmal, či chorý je kresťan alebo Turek, ale aká choroba ho trápi, aby našiel vhodnú modlitbu.

Učil deti, navštevoval blízke aj ďaleké dediny, ale nezanedbával ani svoje kňazské a mníšske povinnosti. Pociťoval však úľavu, keď videl, že pomáha ľuďom, ktorým to prináša úžitok. Veľmi miloval Boha i blížneho. Jeho láska vyžarovala z jeho vnútra a objímala nielen jeho dedinu, ale aj všetky okolité dediny.

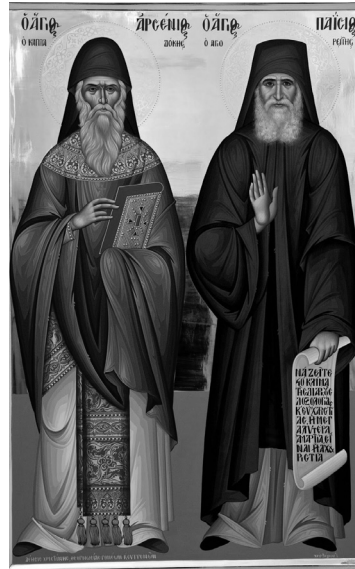
Otec Arsénios mal silné pravoslávne vedomie, preto veľmi hlboko pociťoval zodpovednosť za svoje duchovné stádo a bol ostražitý, aby ho ochránil pred všetkými nebezpečenstvami. V jeho dome sa zhromažďovali ľudia, ktorí sa s ním radili a počúvali jeho katechézy. Rozprával im podobenstvá z Evanjelia, o živote svätého na daný deň, alebo udalosti zo Starej Zmluvy. Ľudia potom

odchádzali domov alebo k susedom, kde sa stretávali, a rozprávali to svojim deťom namiesto rozprávok.

Všetci Fárasiatčania, dokonca aj z okolitých dedín, si ho veľmi vážili. Vo Fárase a celom okolí nebol žiaden lekár, len otec Arsénios, ktorý bol učiteľom i lekárom duší aj tiel. Chorým pochopiteľne nedával lekárske recepty, ale čítal nad nimi príslušnú modlitbu a oni sa uzdravovali. Tí, ktorí mali chorého a nemohli ho priniesť do jeho kémie, posielali otcovi Arséniovi nejaké oblečenie chorého, aby sa nad ním pomodlil. Otec Arsénios sa nad ním pomodlil a vrátil ho späť. Chorý ho zbožne a s vierou nosil a uzdravil sa.

Keďže prípadov chorôb bolo veľa a v bohoslužobnej knihe nenachádzal príslušnú modlitbu, používal aj žalmy zo Žaltára. Evanjelium obvykle čítal len vo veľmi závažných prípadoch, ako boli slepí, nemí, ochrnutí a posadnutí démonmi. Keď videl, že telesne chorý človek je chorý aj duchovne, neuzdravil ho hneď, ale postupne, to znamená, že mu hovoril, aby prišiel znovu a znovu, kým ho neuzdravil aj duchovne. Potom ho poslednou modlitbou zázračne uzdravil aj telesne. Peniaze nikdy nebral, ani nenatáhoval ruky. Mal vo zvyku hovoriť: „Naša viera sa nepredáva.“

Otec Arsénios žil veľmi skromne. V jeho kélii nebola drevená podlaha, ale hlina. Na jednej strane kémie mal dve zložené prikrývky, ktoré rozkladal, keď si chcel trochu oddýchnuť. Jednu kládol na zem a druhú na seba. Ako a koľko spal z lásky k Christovi vie len Boh, ktorý ho za to odmení. Na východnej strane kémie mal policu a nad ňou ikonostas s mnohými ikonami, kde horela neuhásinajúca lampada. Pod ikonostasom mal kožu, kde kľáčal, keď sa modlil, alebo sedel na kolenách, keď študoval. Mal ešte jednu policu na knihy, kde mal položenú Novú a Starú Zmluvu, Životopisy svätých a rôzne svätootcovské texty.

V stredu a piatky zostával zatvorený vo svojej kélii a modlil sa. Fárasiatčania ho počas týchto dvoch dní nevyrušovali. Chorí len prichádzali k jeho kélii a brali si hlinu spred prahu jeho dverí, natierali si boľavú časť tela a uzdravovali sa. Keď sa stalo, že zďaleka prišiel nejaký chorý, ktorý nepoznal tento jeho poriadok a zabúchal mu na dvere, otec Arsénios otvoril, ale neprehovoril. Znamienami sa dozvedel o chorobe človeka, našiel vhodnú modlitbu, prečítal ju a dotyčný sa uzdravil.

Keď ľudia videli všetky zázraky, ktoré otec Arsénios konal s Božou blahodaťou, bolo logické, že ho uctievali ako svätého. Snažil sa skrývať svoju svätosť, ale Božia blahodať, ktorá v ňom prebývala, ho stále prezrádzala ešte z diaľky. To privádzalo otca Arsénia do ťažkej situácie a nútilo ho ešte viac duchovne zápasiť, aby ukryl svoju svätosť a vyhol sa ľudským pochvalám. Mnohokrát, keď videl ľudí ako ho obdivujú po každom zázraku, ktorý vykonal, prudko hovoril:

– Čo si myslíte, že som svätý? Aj ja som hriešny človek a horší než vy. Nevidíte ma, že sa aj zlostím? Keď vidíte, že sa dejú zázraky, Christos ich robí. Ja len dvíham ruky a prosím Ho.

Mnohí, ktorým sa naskytna príležitosť vidieť otca Arsénia ako dvíha ruky a prosí Boha, ako s modlitbou kričí: „Bože môj!“ hovorili: „Povedal by si, že v tej chvíli mu odchádzalo srdce a smelo chytal Christa za nohy a nenechával Ho, kým nevypočul jeho požiadavku.“

Okrem iných darov mal aj dar prezieravosti. Boh ho informoval, že v rámci výmeny obyvateľstva Fárasiatčania odídu z Kappadokie do Grécka. Tento odchod sa uskutočnil 14. augusta 1924. O sebe predpovedal, že bude žiť v Grécku len štyridsať dní a zomrie na jednom ostrove, čo sa naozaj stalo. Otec Arsénios zosnul na ostrove Kerkyra 10. novembra 1924 vo veku osemdesiat tri rokov. Boh ho oslávil, pretože svojím svätým životom stále oslavoval Boha, ktorému patrí všetka sláva na veky.

Pripravil: **prot. Ján Zozuľak**
Zdroj: www.pravoslavnekrestanstvo.sk

CONROOF s.r.o.

Naša spoločnosť bola založená v roku 1999. Po úspešnom etablovaní sa na slovenskom trhu sme sa v roku 2006 stali aj členmi elitného združenia, ktoré združuje živnostníkov a firmy zaoberajúcimi sa realizáciou striech na Slovensku-Cechu Strechárov Slovenska. Firma sa neskôr v roku 2008 transformovala do súčasnej podoby CONROOF s.r.o. Cieľom našej spoločnosti nie je iba ponúkať našim klientom odbornú a profesionálnu prácu, ale aj poradenstvo v oblasti všetkých druhov striech na Slovensku.

CONROOF s.r.o., Kasarda Marián, Pri Rybníku 1863/17, 091 01 Stropkov

Kontakt: 0903 239 811, 054/47 95 891,

e-mail: conroof@strecha-conroof.sk, www.strecha-conroof.sk

Mnísi na Atose napísali unikátnu ikonu „Panagia Patriotisa“ alebo „Božia matka, Patriotka“. Ikona bola napísaná ako dar pre prezidenta Ruskej federácie Vladimíra Putina ako vdáku za ochranu tradícií pravoslávia, podotkli médiám Ruska predstaviteľia organizácie ELAIA. Ikonu písali ikonopisci na hore Atos. Je unikátom aj vzhľadom na jej rozmery - 2,3 x 1,8 metra. Jej hmotnosť je 150 kilogramov. Nazývajú ju aj „Jedinstvo“, pretože sa na nej nachádza verš z Evanjelia - „Da budeť jedino“. Myšlienka stvoriť ruskú verziu ikony Božej matky - Jedinstvo, vznikla v roku 2006. Najprv bol napísaný grécky variant ikony, v menších rozmeroch, ktorý sa v súčasnosti nachádza na Sv. Hore Atos. Ruský variant bol napísaný v roku 2009.

„Keď sme navštívili Rusko v roku 2009, podarovali sme kópiu ikony Patriotky patriarchovi Kirilovi a dostali požehnanie na napísanie veľkej ikony. A nezávisle od toho, či ikona bude alebo nebude prinesená do Ruska, prináleží Rusku“ - povedal archimandrita stavec Georgij. „Myslím, že ikona odráža estetiku ruského národa“ - pripomenul generálny riaditeľ organizácie ELAIA.

Na ikone je zobrazený aj sv. Georgij presne tak ako je zobrazený na embléme prezidenta Ruska. „Chceli by sme, aby bola ikona odovzdaná prezidentovi Putinovi.“ V tomto období by mala byť ikona vystavená na ministerstve obrany Grécka, kde sa nachádza malý chrám, kde sa jej príde pokloniť minister obrany a predstavitelia ozbrojených síl Grécka. Tam sa bude ikona nachádzať niekoľko dní. „Táto pripomína byzantskú kultúru, ktorú následne prijalo Rusko. A my veľmi veríme v tieto ťažké časy, že Bohorodička môže pomôcť Grécku upevniť vzťahy s Ruskom“ - povedal o. Georgij. Vladimír Putin - líder, ktorého uznávajú vo viacerých krajinách sveta. Dar ikony vyjadruje zásluhy prezidenta Ruskej federácie. Zásluhy za snahu ochrániť duchovné a kultúrne hodnoty a dedičstvo na území Ruska.

Preložil: **čtec Matúš Kostičák**

Kresťanský život spočíva v neprestajnom a trvajúcom zlepšovaní sa. Apoštol Pavol vo svojich listoch poukazuje na nutnosť kresťanského zdržanlivého života. Je potrebné „abstinovať“ za účelom dosiahnutia ideálu kresťana. Zdržanlivosť musí byť v súlade nielen s ohľadom na potraviny, ale aj na pohyb duše. Abstinencia sa vzťahuje všeobecne na všetko, čo nejakým spôsobom bráni zbožný život. Po prvé je abstinencia, odcudzenie od všetkých vášní, od zlých svetských myšlienok, skutkov a zlovykov. Nemali by sme byť vrahmi svojho tela, ale mali by sme zabíjať svoje vášne. Telo kresťana, zo všetkými svojimi inštinktnými a potrebami, by malo byť podriadené duši. Odtiaľ pramení nutnosť telesnej zdržanlivosti, aby udržiavalo svoju silu a fyziologické potreby v správnom rozsahu a tak umožnilo duši vyvíjať sa v náboženských, morálnych podmienkach. Zdržanlivosť sa týka všetkých potrieb tela (vnemov) - zrak, sluch, hmat v správaní sa voči opačnému pohlaviu. Nenechávajú svoje oči, aby slobodne blúdili, ani si neprehliadajú krásu iných, aby nad tebou v určitej chvíli nezvíťazil tvoj nepriateľ cez tvoje oči. Cez zrak k nám prichádzajú mnohé pokušenia. Neodvažuj sa nikdy súdiť ani to, čo vidíš svojimi očami, pretože mnohokrát sa aj oči mýlia a blúdia. „Pokrytec, vyťahni najprv brvno z vlastného oka a potom uvidíš, ako vybrať smietku, ktorá je v bratovom oku“ (Lk 6,42) Súdením padáme do hriechu, do toho, čo sme odsúdili. Ale prinúť ich, aby plakali nad tvojimi hriechmi a nezaoberali sa, neskúmali skutky a činnosti iných. Spomeň si, Adam v raji nebol skutkami ničím menej ako ty - zaumienil si obísť pôst - a čo sa stalo? Prvého človeka stvoril Boh ako čistého a bezhriešneho. Ale do ľudského srdca sa vkradol hriech. Nezdržal sa a zakúsil rajske zakázané jablko. Týmto hriechom poškvrnil dušu aj svoje telo. Boh však nezavrhol svoje stvorenie. Boží Syn prijíma na seba ľudské telo, zostupuje na zem preto, aby podľa slov apoštola Pavla odsúdil hriech v tele (Rim 8,3). Cez sv. tajinu krstu sme sa všetci zbavili prarodičovského hriechu, ktorý spáchali prví ľudia a s ktorým sa rodí každý človek. Každý z nás na tomto svete má svoje poslanie, svoje povolanie a svoje miesto podľa daru Božej blahodate. Kto ochraňuje tento dar, prejavuje ovocie Svätého Ducha, ktorým sú láska, pokoj, zhovievavosť, krotkosť, vernosť, zdržanlivosť (Gl 5, 22-23). Apoštol Pavel dostal od Boha dar zdržanlivosti. Všetky svoje sily venoval apoštolskej službe, zvestovaniu Evan-

ženských, morálnych podmienkach. Zdržanlivosť sa týka všetkých potrieb tela (vnemov) - zrak, sluch, hmat v správaní sa voči opačnému pohlaviu. Nenechávajú svoje oči, aby slobodne blúdili, ani si neprehliadajú krásu iných, aby nad tebou v určitej chvíli nezvíťazil tvoj nepriateľ cez tvoje oči. Cez zrak k nám prichádzajú mnohé pokušenia. Neodvažuj sa nikdy súdiť ani to, čo vidíš svojimi očami, pretože mnohokrát sa aj oči mýlia a blúdia. „Pokrytec, vyťahni najprv brvno z vlastného oka a potom uvidíš, ako vybrať smietku, ktorá je v bratovom oku“ (Lk 6,42) Súdením padáme do hriechu, do toho, čo sme odsúdili. Ale prinúť ich, aby plakali nad tvojimi hriechmi a nezaoberali sa, neskúmali skutky a činnosti iných. Spomeň si, Adam v raji nebol skutkami ničím menej ako ty - zaumienil si obísť pôst - a čo sa stalo? Prvého človeka stvoril Boh ako čistého a bezhriešneho. Ale do ľudského srdca sa vkradol hriech. Nezdržal sa a zakúsil rajske zakázané jablko. Týmto hriechom poškvrnil dušu aj svoje telo. Boh však nezavrhol svoje stvorenie. Boží Syn prijíma na seba ľudské telo, zostupuje na zem preto, aby podľa slov apoštola Pavla odsúdil hriech v tele (Rim 8,3). Cez sv. tajinu krstu sme sa všetci zbavili prarodičovského hriechu, ktorý spáchali prví ľudia a s ktorým sa rodí každý človek. Každý z nás na tomto svete má svoje poslanie, svoje povolanie a svoje miesto podľa daru Božej blahodate. Kto ochraňuje tento dar, prejavuje ovocie Svätého Ducha, ktorým sú láska, pokoj, zhovievavosť, krotkosť, vernosť, zdržanlivosť (Gl 5, 22-23). Apoštol Pavel dostal od Boha dar zdržanlivosti. Všetky svoje sily venoval apoštolskej službe, zvestovaniu Evan-

jelia, aby mnohých zachránil. Prežil veľkosť i krásu tohto povolania, preto si želal, aby všetci boli ako on. Ale reálne to nie je: niekto musí byť otcom i matkou, aby sa naplnilo Božie kráľovstvo. Preto aj manželstvo, pokiaľ sa uskutočňuje v duchu Evanjelia, má svoju krásu, je to Boží dar a môže byť dokonalou službou v Bohu. Avšak, diabol nepriateľ ľudského rodu, človeku závidí jeho možnosť spásy. A preto sa snaží človeka všemožným spôsobom oň pripraviť. Preto je tu Pavlova rada (slobodným): Ale ak sa nevedia zdržať, nech vstúpia do manželstva, lebo je lepšie vstúpiť do manželstva, ako horieť „vášňou“, ktorá ničí dušu človeka. Nezdržanlivosť vedie k smilstvu. Kresťan si má zodpovedne zvoliť stav podľa svojich schopností a podľa svojho povolania, aby sa vyhol tomu najhoršiemu hriechu. Ideál je byť bez ženy (alebo muža), možnosť byť ženatým alebo ostať slobodným a horieť vášňou. Ďalej nás pokúša myšlienkami, ale aj cez ľudí, ktorí nás niekedy nespravodlivo odsudzujú, alebo aj fyzický napádajú. „Nie to, čo vchádza do úst, poškvŕňuje človeka, ale to, čo z úst vychádza poškvŕňuje človeka“. Keď niekto v pôste je nepôstne jedlo, nehreší preto, že by toto jedlo poškvŕňovalo jeho telo, ale hreší preto, že tým čo vychádza z jeho srdca, je jeho nezdržanlivosť a tá poškvŕňuje jeho dušu. Avšak ak človek je nepôstne jedlo, pričom vie, že je zakázané Cirkvou, zjavne odmieta vôľu Cirkvi a zamilujúc si pôžitok opovrhuje zdržaním. Všetci, ktorí majú pevnú nádej na Boha, smerujú k Nemu a osvecujú sa žiarou večného svetla. Srdce nemôže mať pokoj, pokiaľ nezíska túto nádej. Táto ho uspokojí a vleje doň radosť. „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vám dám odpočinúť“ (Mt 11,28). „Dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy činili tak...“ (Jn 13,15)

Spracovala: **Mariana Knapikova**

Црѣю нѣнынъ, оутѣшителю, дше истинны,
 ѣже вездѣ съи ѡ всѣмъ исполнаѣи,
 сокровнице блгнхъ ѡ жнзни подателю,
 прїиди ѡ вселїса въ ны,
 ѡ очисти ны ѡ всѣкїа скверны,
 ѡ спаси, блже, души нашѣ.

V nasledujúcich slovách piateho žalmu (v. 8–9) prorok Dávid poukazuje na plod svojho rozjímania, v ktorom prebýval zrána a akoby hovoril: Keďže viem, ako sa odvraciaš od hriechu a hriešnikov, chcem Ťa byť hodný a preto musím znenávidieť hriech, poškrvnu a zamilovať si spravodlivosť. Musím poďakovať za Tvoju hojnú blahodať a milosť, ktorou si ma zachránil pred zlými a bezbožnými ľuďmi. Preto zanechám každý hriech, keď vojdem do Tvojho domu a pokloním sa Tvojmu svätému chrámu, keď pokľaknem pred Tvojím svätostánkom a v bázni pred Tebou poviem: „Hospodine, usmerňuj ma svojou spravodlivosťou...“ (5, 9).

5, 8 – *ѢЗЪ ЖЕ МНОЖЕСТВОМЪ МЛѢТИ ТВОЕѦ КНИДЪ КЪ ДОМЪ ТВОѦ, ПОКЛОНИСѦ КО ХРАМЪ СѢОМЪ ТВОЕМЪ, КЪ СТРАХЪ ТВОЕМЪ.* – **No ja vďaka Tvojej veľkej milosti vojdem do Tvojho domu a pokloním sa Tvojmu svätému chrámu v Tvojom strachu** – Blažený Theodorit Kýrsky hovorí, že tu Dávid vyjadril svoj vnútorný duchovný stav. Cíti sa bezpečne, chránený Božou ľudomilnosťou, chránený Jeho pravnicou, prichádza do chrámu zasväteného Božej sláve a tu prináša poklony – modlitby, neustále prebýva v bázni a strachu, ktorú nemôže zanechať, keďže svoju nádej vložil do Božích rúk a spolieha sa na Jeho spravodlivosť. Je to aj Dávidov prísľub žiť spravodlivo a slúžiť Bohu pravdivo.

Pod domom a chrámom je potrebné chápať prenosný svätostánok, ktorý Izraeliti používali od východu z Egypta (zhotovili ho pod horou Sinaj) až do postavenia prvého chrámu za kráľa Šalamúna. Písmo však chrámom označuje aj tento svätostánok z plátna. Svätý Atanáž Veľký pod Božím chrámom chápe vznešený a svätý stav duše, t.j. cnostný život – stav, kedy sa sám človek stáva Božím príbytkom. Boh skutočne spočinie a bude prebývať v tých, ktorí sa snažia žiť cnostne, ako to sám povedal v Evanjeliu, že On aj Otec prídu a postavia si príbytok u takého človeka (pozri Jn 14, 23).

V prorockom zmysle sú tieto slová slovami Cirkvi, ktorá túži vojsť do Božieho domu, t.j. do Nebeského Jeruzalema, preto si zachováva strach pred Hospodinom, bázeň a prináša svoje prosby o milosrdenstvo a ľudomilnosť. No nie sama kvôli sebe a svojej svätosti vojde do Božieho domu (Kráľovstva – svojho dedičstva), ale vďaka veľkej Božej milosti. To je Božie dielo, no Cirkev robí to, čo prorok vyslovil potom: „**Vojdem do Tvojho domu a pokloním sa Tvojmu svätému chrámu v Tvojom strachu.**“ To isté platí aj pre každého

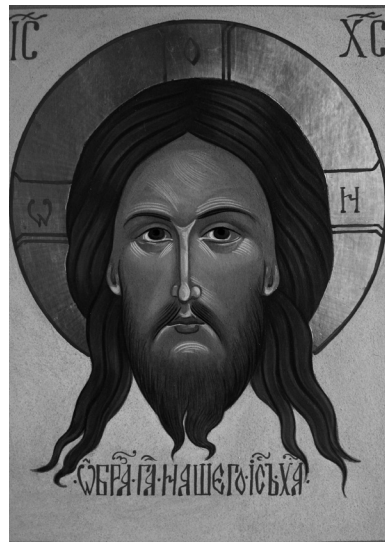

človeka – nie naše “zásluhy“ nás zachránia, no Božia láska, milosť, milosrdenstvo a spravodlivosť, z našej strany však musí byť chcenie postaviť sa pred Boha (t.j. žiť podľa Jeho Zákona) a v bázni a strachu sa pred Ním pokloniť (t.j. slúžiť Mu v Duchu a pravde). Kto takto postupuje, ten odkladá všetko zlo, smeruje k cnostiam, získava pre seba Božiu priazeň.

Slovami „*vojdem do Tvojho domu a pokloním sa Tvojmu svätému chrámu*“ sa začína modlitba (Ž 5, 8b–13) kňaza pred vstupom do oltárnej časti pred konaním svätej liturgie. Kňaz koná vchodné modlitby na znak pokory pred Božou spravodlivosťou – je hriešnym človekom, ktorý je nedôstojný vojsť do Božieho domu a stáť pred Jeho prestolom. S takýmto pocitom by mal každý vchádzať a prebývať v chráme (aj v Christovej Cirkvi).

„*V Tvojom strachu*“ – strach je veľmi potrebný. No nie strach z Boha, to by odrážalo náš nesprávny vzťah k Nemu, ale strach z vecí, ktorými by sme Boha zasmútili. Ľudia dnes nerozumejú, alebo nechcú rozumieť, že strach je potrebný. Hovoria, že je to slabosť, že kto má strach, ten v tomto svete neuspeje. A odvolávajú sa aj na slová apoštola. Kde je strach, nie je láska, hovorí apoštol Ján (pozri 1Jn 4, 18), no o akom strachu hovorí? Strachu vyznať Christa, skrývať zo strachu svoju vieru a lásku k Nemu, nesvedčiť o nich, to nie je dobrý strach, taký nemáme mať. Strach pred ľuďmi. No Dávid krásne hovorí, že strach je potrebný vo vzťahu k Bohu. Nemáme sa Boha báť ako despota, no svoj strach máme nasmerovať k tomu, čo ho zarmucuje – k nášmu hriechu. Tento Boží strach nás povzbudzuje k bdelosti, aby sme neupadli do hriechu a takéto strach je pre nás potrebný.

Prípravil: **protodiakon Ján Husár**

Použitá literatúra:

АФАНАСИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва : Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

Толковая Псалтирь с подстрочным комментарием и краткой историей. Москва 2006.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

Nikolaj Velimirovič, Církevní rozkol

Monografia **Nikolaj Velimirovič, Nový Zlatoušty** predstavuje strhujúci život a dielo jedného z najväčších mysliteľov 20. storočia, ktorý bol veľkou osobnosťou srbského národa. Pôbil ako diplomat, filozof, historik, spisovateľ, básnik, rečník, národný buditeľ, sociálny pracovník a cirkevný vodca. Nikolaj Velimirovič žil v období dvoch svetových vojen, kedy sa radikálne menila politická, spoločenská i sociálna situácia ľudí. Prednášal na univerzitách v Anglicku a USA. Angažoval sa v sociálnej práci. Počas druhej svetovej vojny bol uväznený v koncentračnom tábore v Dachau v Nemecku. V tábore smrti pretrpel kruté mučenia. Zomrel v USA v roku 1956 vo veku 76 rokov.

**NIKOLAJ VELIMIROVIČ,
NOVÝ ZLATOÚSTY**

Autori: **Ján Zozuľak**

Počet strán: 88

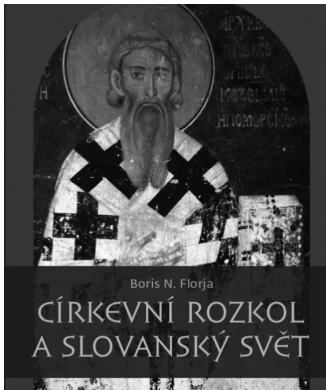
Rozmery: 147 x 218 mm

Cena: **5,98 € s DPH**

Obchod: **www.duchovne-knihy.sk**

Kniha **Církevní rozkol a slovanský svět** se zabývá církevní unií Bulharska a Srbska s Římem v první třetině 13. století a jejich následné cestě ke konfrontaci s latinským světem a příklonu k Byzanci, česko-ruským vztahům v raném středověku či roli Uherského království v papežské politice. Analýze rovněž podrobuje postavení Rusi ve středověké Evropě, a to v širším kontextu vztahů se západními sousedy a Vatikánem, ale také s přicházející tatarskou hrozbou.

Boris Nikolajevič Florja (1937) patří k nestorům ruské medievistiky, je autorem více než 200 publikací. Soustředí se především na raně středověké dějiny střední a východní Evropy, Balkánu a Rusi.

Autor: **Boris N. Florja**

Počet strán: 192

Vázba: brožovaná vazba

Jazyk: český jazyk

Rozmery: 145 x 205 mm

Vydavatelství: Nakladatelství Pavel

Mervart, 2013

Edícia: Pro Oriente

Cena: **7,90 € s DPH**

Obchod: **www.duchovne-knihy.sk**

Milé deti, v tomto čísle Istiny sme si pre Vás pripravili zopár úloh. Veríme, že sa niečo nové naučíte. Úlohy nám zašlite, prosíme, do redakcie Istiny najneskôr do 15. 04. 2015. Vyžrebovaný výherca bude odmenený. Prajeme Vám veľa úspechov!

1. Prepíšte básničku od Ludmily Šandalovej písanými písmenkami:

Serdeňko

Serdeňko moje,
krotko sja trymaj,
navšči viš misca,
de ne je zyma.

Nevpuš'aj pychu,
dušičko moja,
dojdeš do domu,
de svaľbu strojať.

Prytuľ čin dobrýj
i mýsel' ku Christu,
najdeš studenku,
v ňi vodyčku čistu.

2. Vymaľujte obrázok „Bohorodičky s Isusom“

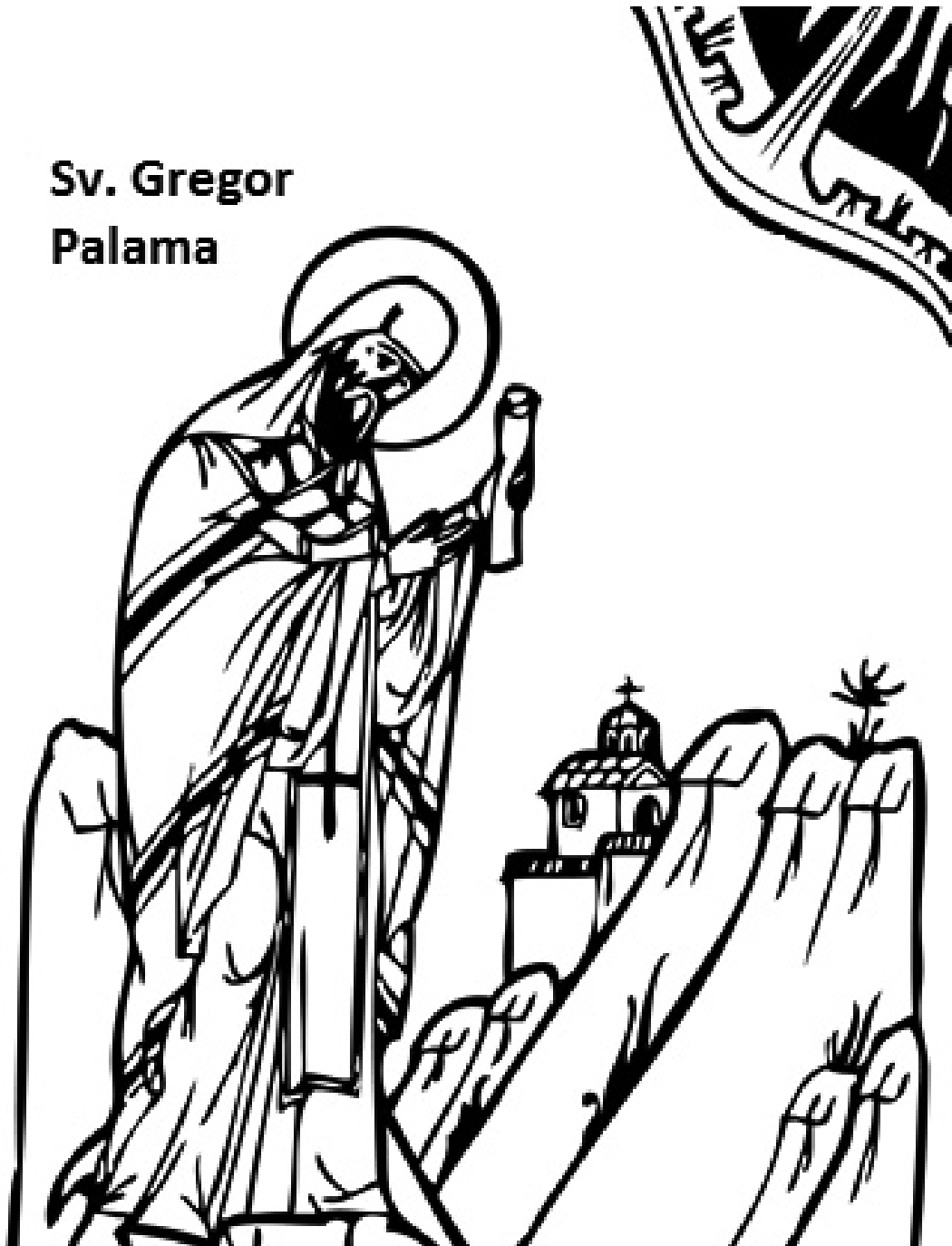
3. Vymaľujte obrázok „Vzkriesenie Lazára“

4. Vymaľujte obrázok „sv. Gregor Palama“

Sv. Gregor Palama

Prípravili: Anička Fed'ová a Lenka Havajová
ИСТИНА

ARRA PBF ako druhá najlepšia fakulta svojho druhu na Slovensku za rok 2014.

PBF ponúka možnosť získavať vedomosti a najnovšie poznatky zo širokého spektra teologických, filozofických, pedagogických, psychologických, sociálnych a sociologických vedných odborov.

Jediny inštitút gréckeho jazyka na Slovensku.

PBF vytvára ponuku špecializačných kurzov pre najlepších študentov.

Dalšie vzdelávanie v rámci praktických aktivít na PBF
(BPM – Spudenosť;
Nefornálna skupina dobrovoľníkov Štule,
Správny zber PBF PU)

PBF je členom najrenomovanejšej svetovej organizácie, ktorá určuje smerovanie a trendy sociálnej práce na celom svete.

Veda a výskum na vysokej úrovni
(sociálne-psychologické
a patristické-filologické laboratórium)

Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v Prešove

Masarykova 15, 080 01 Prešov

tel. +421 51/7724729; 7723216
+421 905 572 879
e-mail: pbfpu@unipo.sk

ПРАВОСЛАВНА БОГОСЛОВЕЦКА ФАКУЛТА Prešovskej univerzity v Prešove

ПРАВОСЛАВНИЙ
БОГОСЛОВИЧІЙ ФАКУЛЬТЕТ

...skutočne viac ako
vzdelanie

www.unipo.sk/pravoslavna-bohoslovecka-fakulta
www.facebook.com/pages/Pravoslavna-bohoslovecka-fakulta-Prešovskej-univerzity-v-Prešove

MOŽNOSTI ŠTÚDIA NA PRAVOSLÁVNEJ BOHOSLOVECKEJ FAKULTE PU V PREŠOVE PRE AK. ROK 2015/2016

Nástenka študentov PBF ročníka (NÚP) J.A. Križanina v Prešove pri príležitosti spánku sv. Mikuláša/Nilakaga 5.12.2014

Štúdiálny program: Charitatívna a sociálna služba v štúdiom odbore 3.1.14 SOCIÁLNA PRÁCA

bakalársky, magisterský a doktorandský štúdiálny program
forma štúdia: denná a externá

Absolventi štúdiálneho programu majú možnosť uplatnenia sa na trhu práce ako sociálni pracovníci schopní vykonávať činnosť v duchovno-sociálnej oblasti vzťahujúcej sa na päť kľúčových rezortov spadajúcich do kompetencií MŠ SR, Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Ministerstva vnútra SR, Ministerstva zdravotníctva SR, Ministerstva zdravotníctva a tiež cirkvi, keďže absolventi charitatívnej a sociálnej služby môžu pracovať v zariadeniach, ktoré sú výlučne v správe príslušnej cirkvi.

Štúdiálny program: Preventívna sociálna práca v štúdiom odbore 3.1.14 SOCIÁLNA PRÁCA

bakalársky štúdiálny program
forma štúdia: denná

Absolventi štúdiálneho programu sú vyhľadávaní špecialistami v oblasti výkonu preventívnych aktivít na orgánoch verejnej správy ako aj v špecializovaných zariadeniach zriaďovaných rezortmi sociálnych vecí, spravodlivosti, vnútornej správy, školstva a zdravotníctva.

Preventívna sociálna práca predstavuje jeden z najprogressívnejších štúdiálnych programov v rámci štúdiálneho odboru 3.1.14 Sociálna práca, pretože najviac odráža potreby spoločenskej peče.

3. ročník „Vianočného punču“ v rámci neprofitnej skupiny dobrovoľníkov Štule, v ktorom súborom sociálnych služieb, detmi z krízového strediska v zle PBF, 19.12.2014

Štúdiálny program: Pravoslávna teológia v štúdiom odbore 2.1.15 PRAVOSLÁVNA TEOLÓGIA

magisterský a doktorandský štúdiálny program
forma štúdia: denná a externá

Absolventi štúdiálneho programu sa uplatnia ako kňazi Pravoslávnej cirkvi, katechéti, osvetoví pracovníci, administratívni pracovníci (na všetkých stupňoch cirkevnej, vzdelávacej a výchovnej práce), v oblastiach, kde sa vyžaduje tvorivý prístup a schopnosti organizačnej, výchovnej a výskumnej práce; ako koordinátori sociálnej a charitatívnej starostlivosti o postihnutých občanov v rôznych štátnych úradoch a inštitúciách, miestnych orgánov doma i v zahraničí, v armáde SR ako vojenski duchovní.

Termín podania prihlášky do 30.4.2015,
2. termín do 15.8.2015

Podmienky prijatia

1. stupeň štúdia (Bc.): Uchádzači budú prijímaní na základe výsledkov dosiahnutých na strednej škole.

2. stupeň štúdia (Mgr.): Uchádzači, ktorí majú ukončené bakalárske štúdium budú na magisterské štúdium prijímaní na základe výsledkov, ktoré dosiahli v bakalárskom stupni štúdia a na základe výsledkov štátnej bakalárskej skúšky.

Uchádzači z iných fakúlt doležia výkaz o vykonaných skúškach a zápočtoch za 1 až 3 ročník štúdia potvrdený príslušnou fakultou a overenú kópiu diplómu.

Uchádzači, ktorí majú ukončené bakalárske štúdium na Pravoslávnej bohosloveckej fakulte PU dostávajú overenú kópiu diplómu.

Otázky a odpovede

Otázka: „Sláva Isusu Christu! Otče, prosím Vás, mohli by ste ma nejako v krátkosti oboznámiť, aký je rozdiel v chápaní sviatku sedembolestnej Panny Márie, ktorý majú latiníci a ikony Semistrel'nej, resp. Umjachčenie zlych serdec, ktorú máme my a ktorá vlastne je čudotvorná, tiekol z nej olej. Keďže vyobrazenie našej ikony má 7 mečov... Ďakujem. Christos posredi nas!“

Odpoveď: „Ako odpoveď na Tvoju otázku Ti najprv napíšem, čo hovoria naše pramene o našej ikone a čo katolícke pramene o sviatku sedembolestnej Panny Márie.

O našej ikone „Umjachčenie zlych serdec“ sa píše v knihe „Zemnaja žizň Presvjatoj Bogorodicy s opisaniem jej ikon“ vydanej v Kyjevo-Pečerskej

Lavre v Kijeve toto: „Ikona Presvätej Bohorodičky (Obmäkčenie zlých srdce) je od dávnych čias všetkým známa a všetkými uctievaná ako zázračná. Nebolo však o nej, žiaľ, nikdy žiadnych svedectiev. Nie je dokonca známe ani to, kde a kedy sa objavila. Na tejto ikone sa Božia Matka zobrazuje sama (bez Christa), prepichnutá siedmymi mečmi: troma z pravej, troma z ľavej strany a siedmy meč je uprostred. Všetci, čo k nej pribiehajú s modlitbou viery, cítia, že pri obmäkčení srdca sa „obmäkčujú“ a uľahčujú duševné aj telesné utrpenia, a tiež si uvedomujú, že keď sa pred ňou modlia za svojich nepriateľov, vtedy sa „obmäkčujú“ ich nepriateľské vzťahy, ktoré ustupujú veľkodušnejšiemu pocitu milosrdnosti“.

O katolíckom sviatku sedembolestnej Panny Márie som našiel niečo na oficiálnej stránke Košickej rímskokatolíckej arcidiecézy. Je tam uvedený článok docenta dogmatickej teológie Pavla Drába, ktorí hovorí: „Sedem bolestí, ktoré sú spomenuté pri tejto osobe, má biblický základ. Dokonca by som mohol pripomenúť dva biblické základy. Prvým je samotné číslo sedem, ktoré sa používa v Biblii tam, kde sa chce vypovedať plnosť. Aj tu ide o plnosť bolesti Márie, matky prežívajúcej vo svojom živote veľa utrpenia. Biblicky to povieme, že je Sedembolestná. Prežila plnú mieru bolesti vo svojom živote. Druhým základom pre toto pomenovanie je sedem obrazov v textoch evanjelií, ktoré predstavujú Pannu Máriu práve v týchto udalostiach. Od obrazu, keď prichádza Mária s malým dieťaťom do Jeruzalemského chrámu na štyridsiaty

deň po Ježišom narodení, kde ju privíta na nádvorí staručký Simeon cez ďalšie bolesti. Mária po narodení dieťaťa musí utiecť v sprievode sv. Jozefa do Egypta, strata v chráme je ďalším utrpením, štvrtou bolesťou je stretnutie Márie s Ježišom, ktorý nesie kríž, piatou je ukrižovaný Ježiš. Táto bolesť dopadá nadovšetko na Máriu. Šiestou bolesťou je prebodnutie Ježiša a sňatie z kríža. Poslednou siedmou bolesťou je pochovanie Ježiša. Toto je sedem bolestí, ktoré akoby mali jednotlivci základ už v spomenutej predpovedi staručkého Simeona z nádvoría Jeruzalemského chrámu, keď povedal – tvoju vlastnú dušu prenikne meč bolesti“.

Ako je vidno z vyššie uvedených výkladov, naša ikona „Semistrel'naja“ a rímskokatolícke zobrazenia a sviatok sedembolestnej Panny Márie majú čosi spoločné aj rozdielne. Spoločné je, že tu aj tam sa hovorí o Bohorodičke a o utrpení. Rozdiel je v tom, na čo sa kladie hlavný dôraz a tiež v spôsobe našej a ich úcty k Bohorodičke. Pri opísaní našej ikony je kladený dôraz na to, v čom spočíva jej služba ľuďom, v čom ona pomáha a ako na ľudí pôsobí. V opise sedembolestnej Panny Márie vystupujú do popredia skôr jej vlastné utrpenia. Nepochybujem o tom, že aj rímski katolíci hovoria aj o tom, čo všetko pre nás Bohorodička urobila a robí, ale aspoň v tých textoch, ktoré mám k dispozícii, kladú prvý dôraz inde. Myslím, že pravoslávny prístup k Bohorodičke je viac podobný Evanjeliu, v ktorom je (podľa cirkevnej tradície na želanie samotnej Bohorodičky) veľmi málo napísané o jej osobe a pocitoch, ale viac o tom, čo urobila a čím poslúžila. Ďalší rozdiel vidím v tom, že o plnosti utrpenia a bolesti sa vo východnej svätotočvskej tradícii na rozdiel od západnej (v zmysle duchovnom) hovorí iba vo vzťahu k Bohočlovekovi Christovi, pretože len on na seba mohol vziať a uniesť plnosť bolesti. Naši svätí sa nikdy neodvažovali hovoriť, žeby niekto z ľudí mohol uniesť plnosť utrpenia, čiže Christov kríž. Evanjelium a svätí vo vzťahu k ľuďom a to aj tým najsilnejším hovoria iba o nesení „svojho“ alebo „nášho“ kríža, ktorý je oveľa menší než Christov, pretože je primeraný našim silám (csl. jakože možachu, čiže ako mohli). Nad ľudské sily Boh kríž, čiže bolesť a utrpenie, na nikoho z ľudí nedopúšťa. Posledný rozdiel je daný celkovým rozdielom medzi našou a rímskokatolíckou úctou k Bohorodičke, ktorej vlastnosti a možnosti neprečeňujeme a nepreháňame nad to, čo je naozaj skutočnosťou a čo bolo vierou Cirkvi od počiatku, ale o tom už bola reč v otázke „Rozdiely v učení rímskokatolíkov“.

Napriek uvedeným rozdielom sa úprimne teším z úcty a lásky, ktorú rímski katolíci voči Bohorodičke, zdá sa, prechovávajú. Svojimi slovami nechcem túto ich úctu a zbožnosť vôbec spochybníť, ale iba upozorniť na to, čo je v nej treba naspäť doplniť a prinavrátiť, aby duchovný život nás všetkých bol triezvy, reálny, čistý, pravdivý a tým pádom aj zdravý a udržateľný.“

S láskou v Christu **prot. Štefan Pružinský, ml.**

Poučenia kresťana

O večnom pokání a spravodlivom živote

Smrť chodí za nami neviditeľne a nevieme kedy a ani ako nastane náš koniec. Ži preto vo večnom pokání a buď vždy pripravený na svoj odchod. Rozumný poddaný je stále na stráži a bdie, kedy ho Pán povolá. Náš Pán povolá každého z nás cez smrť. Buď v živote stále takým, akým si želaš byť pred smrťou. Ži stále zbožne, v strachu a bázni buduj svoju spásu. Vždy a všade buď opatrný a chráň sa toho, aby si nestratil nádej na spásu, ktorú nám vydobyl náš Isus Christos svojou krvou a smrťou. Len tak zomrieš blažene.

Čo si vyžaduje skutočné pokánie

Skutočné pokánie si vyžaduje naše odvrátenie sa od hriechu, od svetskej márnosti a obrátenie sa k Bohu celým našim srdcom, aby sme sa zmenili vnútorne. Len takým spôsobom získame večnú spásu. Životom v strachu a bázni sa snaž vyhovieť Bohu. Keď chceš dosiahnuť skutočné pokánie, zmeň sa, obnov sa, staň sa iným. Nestaraj sa o nič iné, len o to, aby si vyhovel Bohu a bol spasený. Takto sa staneš novým stvorením Christa.

Každý kresťan, ktorý sa chce stať skutočným, nie falošným kresťanom, musí sa stať novým alebo obnoveným stvorením. Nerozmaznávaj svoje telo a nerob to, čo ono chce. Musíš ho ukrižovať s jeho vášňami a žiadosťami (Gal 5, 24), keď chceš patriť Christovi a byť kresťanom. Aby sa človek zmenil, musí vynaložiť veľa námahy. Len s vynaloženou námahou a úsilím sa človek zmení, stáva sa dobrým stromom, ktorý dáva svoje ovocie. O nič sa nesnaž tak, ako o to, aby si sa zmenil, obnovil a bol lepší. S týmto priáním sa obracaj vo svojej modlitbe na Christa, aby ťa On sám obnovil a urobil dobrým človekom. Bez Christa nie je možná naša obnova a zmena. Keď dosiahneš vnútornú obnovu, zmenia sa aj vonkajšie podmienky tvojho života k lepšiemu.

O napodobňovaní Christovho svätého života

Ak chceš zmeniť svoj život a stať sa lepším človekom a skutočným Christovým kresťanom, myslí stále na svätý Christov život, nasleduj a napodobňuj Ho. Hoci by sa tvoje rozvrátené srdce bránilo, prikáž mu, presvedčaj ho, aby napodobňovalo krásny a počestný Christov život. Pri pohľade do zrkadla

sa pozri na svoju tvár a skúmaj, či na nej nenájdeš niečo zlé a keď to uvidíš, hneď to odstráň. Nech bude pre teba Christov život zrkadlom pre tvoju dušu. Častejšie sa doň pozeraj, spoznávaj svoju dušu, či si praje to, čo Christos a či robí to, čo chce Christos, nech spoznáva to, čo robil Christos, keď žil na Zemi a čo sa Mu protiví. Dovoľ svojej duši, nech v zrkadle vidí všetko – všetky svoje vášne, chyby, nedostatky a potom ju očisťuj pokáním a skrúšenosťou srdca. Christos Boh sa zriekol slávy, bohatstva na tomto svete, hoci mohol mať všetko ako vládca všetkých a všetkého. Nehľadáš v tomto svete bohatstvo, slávu a ctižiadosť? Christos na tomto svete žil v pokore a čo ty? Nežiješ v pýche a rozkoši? Christos sa ku všetkým ľuďom správal láskavo, milosrdne a čo ty? Nie si závistlivý, nenávidíš a neohováraš podobných tebe?

Christovi vyčítali, ale On nevyčítal nikomu. A čo ty? Neodsudzuješ ľudí, keď ti niečo vytkli? Nevyčítaš? Christos sa ku všetkým svojim hanobiteľom správal pokojne a aký si ty? Christos sa nikdy nikomu nemstil, hoci mihnutím oka mohol zničiť všetkých svojich vrahov. A čo ty? Nemstíš sa za urážky? Christos trpel všetko a čo ty? Nereptáš a nenadávaš, keď si v biede a trpíš? Porovnávaj svoju dušu so životom Christa a ako svoju tvár vidíš v zrkadle, tak aj svoju dušu postav pred zrkadlo čistého života Christa a keď zazrieš niečo, čo sa prieči Christovi, snaž sa to hneď odstrániť. Takým spôsobom budeš zo dňa na deň lepší, lebo nie je možné, aby sa nepolepšil ten, kto sa každý deň zahľadí do toho bezúhonného zrkadla. Ten, kto chce byť s Christom vo večnom živote, musí Ho nasledovať. Kto chce byť súčasťou Christovej slávy, ten musí byť v tomto živote v súlade s Ním. Nie zbytočne Christos povedal: „Lebo ja som vám dal príklad, aby ste aj vy robili to isté, čo som urobil vám“ (Jn 13, 15). „Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden“ (Mt 10, 38). Porozmýšľaj poriadne o týchto slovách a pochopíš aj uznáš, že ten, kto sa chce spasit' a vojsť do Jeho večného Kráľovstva, musí nasledovať Christa. Choď za Ním s vierou a láskou v tomto živote, lebo inej cesty niet, keď chceš byť s Ním v Jeho Kráľovstve. Zapamätaj si, čo povedal Isus: „Ovce moje počujú môj hlas, ja poznám ich a oni poznajú mňa a idú za mnou a ja im dávam život večný a nezahynú na veky a nikto ich nechytí z ruky mojej“ (Jn 10, 27, 28). Ovce sú skutoční kresťania, ktorí prijímajú Jeho sväté učenie a žijú tak, ako On učil a slúžia Mu vierou, pokorou, láskou, trpezlivosťou a na základe toho ich vovádza do večného života. Večný život nečaká ovce, ktoré nepočúvajú Jeho slová a nenasledujú Ho. Je to strašné, ale pravdivé. Kresťan, rozmyšľaj nad týmito slovami a pochopíš, aká je pravda. Keď chceš žiť večný život, kráčaj životom bezpečnou cestou. Aká je bezpečná cesta? Žiť v tomto živote tak, ako žil Christos. Ži tak a budeš spasený.

Poučenia vладыку Tichona, biskupa voronežského a jeleckého.

Preložila: **Elena Tišková**

Myropomazanie

Tajnou myropomazania dostávame pečať daru Svätého Ducha. Tak ako je krst našou osobnou účasťou na Pasche – smrti a vzkriesení Christa, myropomazanie je našou osobnou účasťou na Päťdesiatnici – zoslaní Svätého Ducha.

Tajna myropomazania sa vykonáva vždy s krstom. Ako Pascha nemá zmysel bez Päťdesiatnice, tak ani krst nemá pre kresťana význam bez myropomazania. Týmto sa líši

Pravoslávna cirkev od rímskokatolíckej a protestantskej cirkvi, kde sú tieto dve tajiny často vykonávané oddelene a ich výklad je iný v tradičnom Pravosláví. Tu sa uskutočňuje pomazaním všetkých častí tela zvláštnym olejom, nazývaným svätá krizma alebo myro. Myro pripravujú biskupi na Veľký štvrtok, aby sa pripomenulo, že dar Ducha bol daný ľuďom cez Christových apoštolov, ktorých oficiálnymi nasledovníkmi vo svete sú biskupi Cirkvi (Sk 8, 14; 19,1-7).

Pri myropomazaní získava človek „moc z výsosti“ (Lk 24,49), dar Božieho Ducha, aby mohol žiť novým životom, ktorý mu bol daný krstom. Človek je pomazaný tak, ako je Christos Pomazaný Syn Boha. Prostredníctvom myropomazania sa stávame „christom“, synom Božím, bytosťou, v ktorej Svätý Duch prebýva, žije a koná, keď Ho potrebujeme a spolupracujeme s Jeho mocným vnuknutím.

Po krste a myropomazaní je nový člen Christovej rodiny postrihnutý. Pri postrihnutí sa pramienky vlasov na hlave odstrihnú na znak kríža. Keďže sú vlasy symbolom sily (Sud16,17), tento úkon sa vykonáva na vyjadrenie úplnej oddanosti Bohu. Pravoslávni duchovní nosili do 15. storočia postrihnutie celý život, aby tak ukázali, že ich sila je v Bohu.

Obrad pocirkevnenia

Spolu s pokrstením a myropomazaním je novorodenec aj pocirkevnený. Tento obrad napodobňuje starozákonné predstavovanie novorodených chlapcov Bohu v chráme, sústreďujúc sa zvlášť na predstavovanie Isusa na štyridsiaty deň po narodení. Podľa tohto sa krst v Pravoslávnej cirkvi tradične uskutočňuje okolo štyridsiateho dňa života dieťaťa. V Cirkvi Nového Zákona sa formálne predstavujú Bohu tak chlapci, ako aj dievčatá a čítajú sa modlitby určené na tento obrad.

Podľa starozákonného zvyku sa v tomto čase pocirkevňuje aj matka novorodenca. Existuje špecifický príklad očistného obradu matky Isusa – Bohorodičky. Pravoslávna tradícia považuje pocirkevnenie matky za jej opätovný vstup do zhromaždenia Božích ľudí po tom, ako bola spolu s Bohom účastníčka svätej udalosti pôrodu a obmedzenia s ním súvisiace ju odlúčili od liturgie. Matke je udelené požehnanie, aby opäť vstúpila do spoločenstva s tajinou Christovho Tela a Krvi, Božej liturgii Cirkvi, na ktorej bola nevyhnutne neprítomná.

Matka by mala byť pocirkevnená ešte pred krstom svojho dieťaťa, aby mohla byť prítomná na tajine jeho vstupu do Christovho Kráľovstva.

Krst a myropomazanie, nazývané jedným názvom aj sväté osvietenie, sa završuje počas cirkevnej liturgie prijímaním svätej Eucharistie.

Spracovala: **Radka Baková**

Zdroj: HOPKO, Thomas, Základy Pravoslávnej viery II., Bohoslužby, Prešov, 2012, s. 24 - 25.

Príbeh o troch mníchoch

na zamyslenie

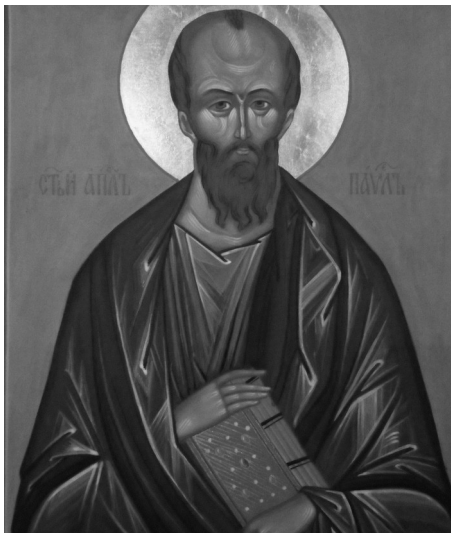
Niektro rozprával: boli raz traja pracovití a obľúbení mnísi. Prví z nich na seba vzal podvih – udobrovať navzájom rozhnevaných ľudí podľa povedaného blažení mirotvorci. Druhí začal navštevovať chorých. Tretí sa vzdialil do pustiny a prijal podvih mlčanlivosti. Prví sa veľmi snažil, no kvôli množstvu svárov medzi ľuďmi nemohol udobriť všetkých, tak so smútkom odchádza k druhému navštevujúcemu chorých, našiel ho vysileného a nesnažiaceho sa splniť svoj sľub. Dohodli sa teda obaja, že pôjdu navštíviť tretieho v pustiny. Keď ho našli, povedali mu čo sa s nimi stalo a spýtali sa ho, že čo dobrého vykonal on v pustine.

Pustovník chvíľku mlčal, potom nalial vodu do pohára a povedal im, aby sa pozreli na vodu, voda bola mútna a preto v nej nebolo nič vidno. O malú chvíľku im hovorí: pozrite sa, voda sa ustálila, oni sa pozreli na vodu a na hladine videli svoje tváre ako v zrkadle. Vtedy im povedal: Toto sa stáva s človekom, ktorý žije medzi ľuďmi: od množstva pohoršení nevidí svoje hriechy, no keď prebýva v mlčanlivosti, zvlášť v pustine, vtedy vidí svoje nedostatky.

Preklad zo srbčiny: **prot. Peter Soroka**

Zdroj: Sv. Nikolaj Velimirovič, Ochridský prológ

Starec Paisij nás stále nabádal, aby sme mali dobré myšlienky. Hovoril nám však, že naším cieľom nesmú byť iba dobré myšlienky, pretože naša duša sa musí očistiť aj od nich a musí zostať holá. Jej jediným odevom má byť Božia blahodať, ktorú sme ako dar prijali vo svätom krste. „Naším cieľom je,“ hovorieval, „aby sa naša myseľ úplne podriadila Božej blahodati. Christos od nás nič iné nežiada. Žiada od nás pokoru. Všetko ostatné potom dovŕši Božia blahodať.“

Avšak v prvom štádiu musíme milovať udržiavanie dobrých myšlienok v našej duši, pretože týmto sa postupne dostávame k dokonalej добрote k Bohu, ktorému patrí všetka sláva, česť a poklona. A, naopak, nám prináleží len pokora nášho pyšného zmýšľania.“

„Takmer všetci si myslíme, že myšlienky sú niečo jednoduché a prirodzené, preto im naivne dôverujeme. Avšak nemali by sme im dôverovať, ani ich prijímať. V myslí a srdci nesmie existovať žiadna myšlienka, ani zlá, ani dobrá, pretože toto miesto patrí len Božej blahodati. Sme povinní toto miesto udržiavať čisté nielen od myšlienok, ale aj od toho najmenšieho a pomínuteľného vytvárania si predstáv.“

Toto však môžeme dosiahnuť len vtedy, keď z veľkej úprimnosti milujeme Christa a vo všetkom sa na Neho spoliehame bez najmenšieho váhania! Tak sa prirodzene stávame pokornými. A keď sa my pokoríme, povstane v nás Božia blahodať, ktorá sa dáva len pokorným, pretože „Boh pokorným dáva blahodať!“ (1Pt 5, 5).

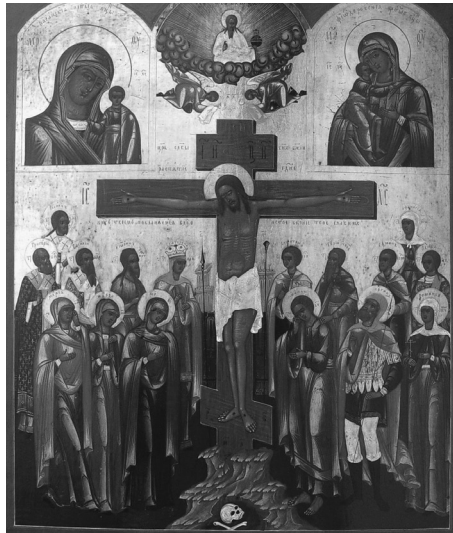
„Musíme mať dobré myšlienky. Ak ich nemáme, potom aj keby sám Anton Veľký bol našim starcom a neustále by konal zázraky, v ničom by nám nedokázal pomôcť. Vidíte, keď náš Pán bol na kríži a udiali sa tie strašné okamžiky: „Keď prišla šiesta hodina, nastala tma po celej zemi až do deviatej hodiny“ (Mk 15, 33), ... a chrámová opona sa roztrhla vo dvoje, od vrchu až do spodu, zem sa triasla, skaly praskali, hroby sa otvárali, mnohé telá zosnulých svätých boli vzkriesené a vyšli z hrobov, po Jeho zmŕtvychvstaní prišli do svätého miesta a ukázali sa mnohým“ (Mt 27, 51-53), dvaja zločinci, ktorí boli spolu s Ním ukrižovaní, sa voči Nemu zachovali každý inak. Obaja mali vedľa seba bezhriešneho Boha, ktorého nikto nikdy nemohol obviňovať ani z toho najmenšieho hriechu. Ba, naopak, mnohí okúsili Jeho dobročinnosť: niektorí boli uzdravení, iní boli

vzkriesení a všetko toto sa uskutočnilo pred zrakom mnohých ľudí. A teraz celá príroda reagovala na bezprávie, ktoré bolo voči Nemu spáchané.

Jeden zločinec, ktorý v sebe vytvoril továreň na výrobu zlých myšlienok, sa Mu rúhal a hovoril: „Ak si ty Christos, zachráň seba aj nás“ (Lk 23, 39). Napriek tomu, že videl všetko toto, za žiadnu cenu nevložil otáznik do svojej myšlienky. Avšak druhý zločinec, ktorý bol po Jeho pravici, mal dobré myšlienky. Všimnite si ako zareagoval: „Druhý prehovoril a karhal ho: Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si tak isto odsúdený? A my síce spravodlivo, lebo dostávame,

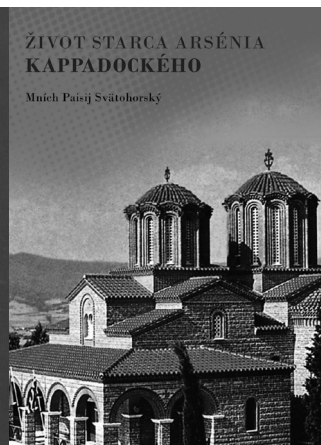
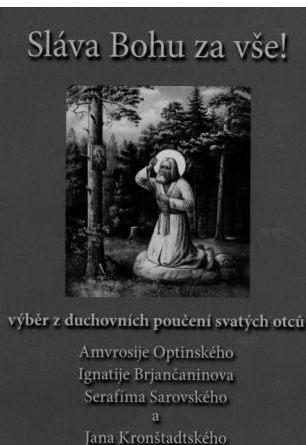
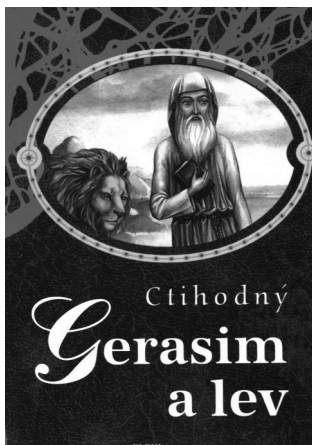
čo sme si skutkami zaslúžili, ale Tento neurobil nič zlé. I povedal Isusovi: Spomeň si na mňa, Pane, keď prídeš do svojho Kráľovstva“ (Lk 23, 40 - 42). Obaja mali vo svojej blízkosti toho istého všemohúceho Boha, aby im pomohol, avšak jeden svojou zlou myšlienkou bránil Bohu, aby mu pomohol, zatiaľ čo druhý, hoci vykonal strašné zločiny a spravodlivo bol potrestaný, tým že mal dobrú myšlienku o Pánovi, „dojal“ Boha, ktorý mu v tom momente povedal: „Ozaj, hovorím ti, dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23, 43).

Preto teda musíme vedieť, že ani sám Boh „nemôže“ pomôcť hoci veľmi chce, ak nemáme dobré myšlienky.

V duchovnom napredovaní poslušníka zohráva najväčšiu úlohu to, či poslušník má dobré myšlienky a nie fakt, či jeho duchovník je svätý“.

Pripravila: **Zuzana Sadilková**

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

Na myseľ nám často prichádza závažná otázka: Keď Boh, v ktorého veríme, je dobrý, plný lásky a milosrdenstva voči ľuďom, ako je možné vysvetliť prítomnosť zla vo svete? Prečo existuje toľko zla, ktoré ľuďom komplikuje život? Prečo sú vojny, drogy, zločiny, choroby, smrť a toľko ďalšieho zla, ktoré zo života človeka robí peklo?

Ako je možné vysvetliť, že rozumný človek, ktorý bol stvorený podľa Božieho obrazu, vraždí, vedie vojny, krivdí, koná násilie, kradne, odsudzuje sám seba na smrť pre drogy, alkohol a toľké ďalšie veci, ktoré každý deň vychádzajú najavo?

Odpoveď nám dáva Božie slovo. Človek zle použil slobodu, ktorú mu dal Boh. Tvorcom zla je diabol. Mnohí tomu neveria a myslia si, že je to nejaká rozprávka. Ale diabol je skutočnosť. Ak neexistuje diabol, ako je možné vysvetliť médium, čiernu a bielu mágiu? Ako je možné vysvetliť rôzne formy uctievania Satana, obetovanie ľudí a toľko ďalších prejavov v jeho mene? Ako je možné vysvetliť, že toľko ľudí sa tomu oddáva, aby našlo riešenie svojich problémov?

Príčinou zla je diabol a človek je obeťou diabla. Človek zle použil svoju slobodnú vôľu a teraz je zviazaný v putách zla. Dnes sa zlo rozhojnilo. Vášne, ktoré sa v človeku rozrástli, z neho urobili otroka hriechu. Kvôli nim človek žije bez radosti, pokoja a nádeje. Človek sa vzdialil od prameňa života, ktorým je Boh, a teraz žije v pekle, ktoré si sám vytvoril. Človek sa márne snaží oslobodiť od zla. Ani vzdelanie, umenie, veda či ľudské zákony nemôžu oslobodiť človeka od zla.

Zlo je zakorenené v srdci človeka, ako povedal Christos: „Zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhania“ (Mt 15,19). V prírode existuje neporušiteľný zákon sejby a žatvy. Apoštol Pavol hovorí: „Čo človek rozsieva, to bude aj žať. Lebo kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať rozklad; kto však rozsieva Duchu, z Ducha bude žať večný život“ (Gal 6,7-8).

Je pravdou, že sejba zla sa v súčasnosti uskutočňuje vo veľkom množstve. Seje sa v školách, prostredníctvom televízie, cez masovokomunikačné prostriedky, v rodine, prostredníctvom malých i veľkých škandálov. Všetci sme boli zamiešaní do zla a teraz žneme výsledky. Rodičia i školy žnú to, čo v dušiach detí siali celé roky. Spoločnosť žne to, čo zasiala do ľudských duší, hlavne mladých ľudí. Teraz zbiera plody, ktoré priniesla táto sejba.

Všetci dvíhame ruky pred zlom v súčasnej dobe. Márne. Rodičia, učitelia, pedagógovia, psychológovia a ďalší zodpovední sa snažia vysvetliť zlo namiesto toho, aby ho obmedzili. Zlo sa každým dňom stále viac a viac rozhojňuje.

Príčiny zla sú omnoho hlbšie. Je to vzdialenie sa človeka od Boha. Chceli sme žiť bez Boha a v dôsledku toho sme sa stali otrokmi svojich vášní. Zlo sa neohraničilo len na človeka, ale rozšírilo sa na prírodu, na celé stvorenie. Znečistili sme vzduch, zem, more. Všetko stoná, kričí, protestuje. Človek sa sám ničí, sám sa zabíja.

Existuje však riešenie: návrat človeka k Bohu, rozhodnutie každého človeka oslobodiť sa od zla, ktoré je v jeho vnútri, aj okolo neho. mu.

Prevzaté z knihy:

P. Panagiotidis: Cesta s Bohom. Kallipetra – Prečo existuje zlo

zdroj: www.pravoslavnekrestanstvo.sk

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku SYNDESMOS

Vás pozýva na 10. ročník súťaže

PREDNES DUCHOVNEJ POÉZIE, PRÓZY A SPEVU,

ktorý sa uskutoční **25.4.2015**

v *Detskom domove sv. Nikolaja (Medzilaborce)*

Program:

- 9:00 **Moleben v chráme sv. Nikolaja**
- 9:30 **Prezentácia účastníkov**
- 10:00 **Prednes príspevkov**
- 13:00 **Obed**
- 14:00 **Vyhodnotenie súťaže**
- 15:30 **Ukončenie súťaže**

Príspevky môžu byť v slovenskom, rusínskom, českom, ruskom alebo srbskom jazyku v rozsahu 2-5minút.

Príspevky sa prednášajú v týchto kategóriách:

- a) **kategória do 6 rokov**
- b) **kategória 6-10 rokov**
- c) **kategória 11-15 rokov**
- d) **kategória 16-19 rokov**
- e) **kategória nad 19 rokov**
- f) **vlastná tvorba**
- g) **spev**

**Svoje prihlášky posielajte do 21.4.2015
na e-mailovú adresu zobnovam@gmail.com.**

Bližšie info u Michaly Momotovej
na tel. čísle 0902 239 056.

**Žiadame všetkých záujemcov o dodržanie
hore uvedeného termínu podania prihlášok (21.4.2015), pretože
v prípade nízkeho záujmu bude podujatie zrušené.**

O návrate k viere

na zamyslenie

Doslova ako pútnik, ktorý sa vracia domov z ďalekých cudzích krajín, navraciate sa aj Vy teraz z ľadových krajín neverectva k teplému krbu viery našich otcov a dedov. Ťažkosti, s ktorými sa pritom stretávate, sú dobre známe Cirkvi. Lebo Cirkev má veľkú skúsenosť v tom, čo sa stáva s ľuďmi, keď títo odpadnú od viery a keď sa k nej znova vracajú. V prvom prípade ich besy prenasledujú stále ďalej, v druhom prípade im prekážajú v ceste naspäť, využívajúc všetky úskoky. Tak aj Vy: alebo Vás hádžu do zúfalstva, alebo klamú pokušeniami telesnej cesty, po ktorej ste sa rútili do priepasti, alebo posmeľujú Vašich bývalých „spolucestujúcich“, aby sa Vám vysmievali, alebo Vám pripomínajú známych bezbožníkov, ktorí sa „tešia úcte“ u ľudí.

Ste povinní bojovať s neviditeľnými nepriateľmi. Určite nad nimi zvíťazíte, ak nestratíte z dohľadu tvár Christa, svojho najvyššieho Dobrodinca. On jediný bol skutočne dokonalý človek, ktorý žil na Zemi od čias, ako sa ľudia zjavili na zemi. Choďte k Nemu, modlite sa Mu, napodobňujte Ho. Hľadte Naňho, ako sa rodí v jaskyni, kvôli nám. Hľadte Naňho ako pracuje a ako sa ponižuje kvôli nám. Hľadte Naňho ako lieči naše telesné choroby- symbol našich duchovných chorôb. Hľadte Naňho, Ukrižovaného na kríži- za nás. Hľadte Naňho ako v nebeskej sláve pozerá na nás, On, Vzkriesený a Voznesený na nebesia. Všade sa stretávajú s Jeho pohľadom a očisťujúce zahanbenie ovládne Vašu dušu, hanba za to, že sme boli tak ďaleko od Neho a proti Nemu.

Pripravila: **Anička Fed'ová**

Zdroj: Krátke poučenia svätého Nikolaja Srbského (str. 79), str. 67-68, 48- 49

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS a skupina Košice

Vás pozýva na
**Oslavy svetového dňa
pravoslávnej mládeže
a 25. výročie Bratstva**

Program

17.4. 2015 (piatok)
17:00 večernia
17:30 paschálne vajičko
18:00 veselica so živou hudbou

18.4. 2015 (sobota)
09:00 archierejská liturgia
11:00 agape a beseda na
aktuálne témy v cirkvi
a v spoločnosti

Kde
V Katedrálnom chráme
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
a sv. Jána Milostivého v Košiciach
na Antipaschu

Záujem o prenocovanie a počet účastníkov prosíme nahlásiť najneskôr do 14.4.2015 na tel. čísle 0944 933 934 - vedúca skupiny Katka

Duchovné stretnutie v Humennom

V nedeľu 15. marca sme mládežníci pripravili pre veriacich a mládež duchovné stretnutie. Naša akcia začala krátkym molebenom, ktorý už bez problémov kantorovali mládežnícky. Po molebni prišla malá prednáška na tému Pôst, keďže sa nachádzame v pôstnom období. Po prednáške sme premietli film (Pritči), ktorý bol rozdelený na 3 časti. Bol zameraný na poslušnosť, modlitbu... Po filme mládežníci, ale aj tety pripravili riadnu hostinu, samozrejme, s pôstnými jedlami. Bez vajec, mäsa, mlieka... Vo veľkom chráme sme aj trochu zmrzli, a tak sme sa zahriali teplou polievkou. Dúfame, že sa všetkým takéto stretnutie páčilo, a že sa na budúce uvidíme znovu.

Ďakujeme mládežníkom za takúto krásnu akciu, o. Humeníkovi, všetkým zúčastneným, ale hlavne Hospodu Bohu.

BPM Humenné

